

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 508: Nếu Biết Tất Cả Pháp, Thực Cũng Là Phi Thực, Phi Thực Mà Là Thực. Liên Biết Tất Cả Pháp Tướng Tức Phi Tướng, Phi Tướng Mà Là Tướng Vậy

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 044)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Nếu biết tất cả pháp, thực cũng là phi thực, phi thực mà là thực. Liên biết tất cả pháp tướng tức phi tướng, phi tướng mà là tướng vậy.】

Đoạn này vô cùng quan trọng, đoạn này là trí huệ, cũng chính là điều mà chúng ta thường gọi là “nhìn thấu”. Phần trước dạy chúng ta “buông xuống”, trong tâm mảy trần không nhiễm chính là buông xuống. Tại sao chúng ta buông không được? Bởi vì chưa nhìn thấu. Không biết rằng tất cả pháp trên thế gian này đều là giả, không hiểu được tất cả pháp đều là không, hoàn toàn không biết! Lại cho rằng tất cả pháp này là chân thật, đây là nhìn sai rồi, đây là một quan niệm sai lầm căn bản. Dem thân tâm của chính mình cũng cho là thật, đem tất cả vạn sự vạn vật cũng cho là thật, thế là ở trong đó khởi lên ý niệm tự tư tự lợi, khởi lên ý niệm phân biệt chấp trước, “ái, thù, hữu”, như vậy mới tạo nghiệp. Nghiệp lực sẽ biến hiện ra cảnh giới, giáo nghĩa của Tướng Tông nói với chúng ta rằng: Tất cả vạn tượng này, sum la vạn tượng, đều là “duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”. Tại sao lại có mười pháp giới? Mười pháp giới từ đâu mà có? Mười pháp giới là do nghiệp lực biến hiện ra. Lục phàm pháp giới là do nhiễm nghiệp biến hiện, tứ thánh pháp giới là do tịnh nghiệp biến hiện, nhiễm và tịnh thay đều lìa xa, thì đó chính là Nhất chân pháp giới, liên siêu việt mười pháp giới. Từ đó có thể thấy, chúng ta khởi tâm động niệm không gì là không phải nghiệp, nó sẽ biến hiện ra cảnh giới. Thiện nghiệp biến ra thuận cảnh, biến ra cảnh giới tốt; ác nghiệp liên biến ra ác cảnh của ba đường ác. Đây không phải do Phật Bồ Tát an lập cho chúng ta, cũng không phải do Diêm La Vương ở nơi đó chế tạo ra, không phải vậy, mà là tự làm tự chịu, cảnh giới do chính mình biến hiện ra, chính mình đi thọ dụng, sự việc là như vậy.

Nếu như quý vị biết được chân tướng sự thật, chân tướng sự thật trong câu cuối cùng của Kinh Kim Cang nói quá hay: “Như mộng huyễn bào ảnh”, đây chính là chân tướng sự thật. Đã là như mộng huyễn bào ảnh, thì còn có gì để chấp trước chứ? Tự nhiên sẽ không chấp trước nữa. Tất cả đều không chấp trước, vậy tại sao còn phải cần cù nỗ lực đi làm? Bởi vì chúng ta biết rằng “tướng” là do nghiệp lực biến hiện. Tôi tạo nhiều thiện nghiệp thì sẽ biến ra cảnh giới tốt, tuy bản thân tôi không thọ dụng, nhưng tôi nguyện đem cho đại chúng thọ dụng, đây là tâm từ bi, là đại từ đại bi. Nếu chư Phật Bồ Tát không nghiêm túc nỗ lực đến tạo thiện, chúng ta làm gì còn ngày tháng để sống! Tất cả chúng sanh trong mỗi niệm đều đang tạo ác nghiệp, tại sao thế giới này vẫn còn có thể duy trì được tình trạng như hiện nay? Đó là vì ở trong đó có rất nhiều Phật Bồ Tát đang tu thiện nghiệp. Chúng ta được thơm lây nhờ ân đức của các Ngài, thế mà không biết! Thậm chí khi các Ngài đang hành thiện, chúng ta còn mắng các Ngài là ngu si, mắng các Ngài là kẻ ngốc. Chúng ta đang tạo ác nghiệp, các Ngài đang hành thiện nghiệp, cho nên mới duy trì được cảnh giới này, vẫn còn có thể giữ vững, không đến nỗi trở nên tồi tệ hơn, đạo lý chính là ở chỗ này. Cho nên phải hiểu được, tướng tức phi tướng, phi tướng tức tướng, tất cả mọi hiện tượng “đương thể tức không, liễu bất khả đắc”, những hiện tượng này chỉ là tướng liên tục của nhân quả nghiệp báo sát-na sanh diệt mà thôi, đích thực là không có tự tính.